

blikket tror. Men altsaa, her er kun disse to Ting at lægge Mærke til efter min Mening. Der er fra Modstandernes Side kun anført et eneste Argument. Det er dette, at vi faa dyrere Oversættelseshonorarer, men det bliver i alt Fald da kun for de Bøger, som ere udgivne i de sidste 10 Aar, medens hele den store klassiske Literatur og overhovedet, hvad der ellers er offentliggjort, frit kan oversættes ligesom før, og dernæst det, at der bagved den hele lidensfabelige Bevægelse mod dette Forslag, som samler saa mange forskellige Medlemmer — jeg antager, den vil samle mange forskellige Medlemmer ved den Afstemning, vi skulle til, ligger et rent økonomisk og bladligt Spørgsmaal, og at det rimeligvis vil vise sig, at Bladene her i Landet, som jo med Hætte naturligtvis have stor Magt, ogsaa paa dette Punkt ville vise, at de kunne lue Folketinget. Thi jeg har en Fornemmelse af, at, hvis det ikke var Bladredaktørernes Sag, som her var med i Spillet, vilde de ærede Folketingsmænd forstaa, at der her foreligger et Spørgsmaal af en noget større Betskaffenhed, end at det burde sættes saa lavt ned ved den Argumentation, som i Virkeligheden ligger bagved. Det er sikkert, at hvis vi ikke tiltræde Konventionen, men forkaste Forslaget, stille vi os paa en meget uheldig Maade overfor den internationale Bevægelse, overfor de Kulturlande, som dog undertiden se hen til Danmark og tro der at finde et Land, der stræber i aandelig Retning. Vi lukke os ude, vi sige: Vi ville nøjes med at sidde her for os selv og stjæle saa meget, som vi kunne fra andre. Vi ville forkynde det meget højlydt. Den Afstemning, vi skulle foretage i Dag, hvis vi blive fær-dige, eller i Morgen, vil ganske sikkert give Genlyd mange Steder. Man vil saa slaaet fast, at Danmark er et Land, som vil vedblive at være en Høverstat paa dette Punkt. Naar, jeg indrømmer, at jeg tror, at, hvis Folketinget skulde stemme frit, og, hvis der virkelig ikke var det uhyre Tryk, disse mange Aviser, der ligge og dække de ærede Medlemmer her i Tinget, saa ville de kunne frigøre sig for alle Hensyn og se rent ud paa Sagen og sige: Vi tage det, som er sømmeligt — jeg deler den Anskuelse, og det er berettiget at bruge dette Ord. (Berntsen: Vi kunne jo saa Røgleafstemning!) Ja, jeg har ikke noget mod Røgleafstemning for mit Vedkommende, saa hvis det ærede Medlem fra Åsens vil foreslaa Røgleafstemninger, skal jeg med største Fornøjelse gaa med dertil.

Formanden (Høgsbro): Jeg beder ærede Medlemmer ikke at afbryde Taleren.

Brandes: Det gør mig for Resten ikke noget. Altsaa, jeg tror, at, hvis vi bare stillede frit, hvis vi ikke havde Bladene over os, vilde vi være stillede noget anderledes. Jeg ser det ogsaa noget deri, at det er to af vore Bladudgivere, der have talt saa ivrigt mod Flertallets Forslag. Jeg har naturligvis ikke Lov til direkte at tillægge dem andre Motiver, end de have fremsat her i Salen, men jeg skal hentyde til, at de danske Provinsredaktører paa et Møde have udtalt sig meget stærkt mod dette Forslag og gjort deres Interesser gældende. Det er altsaa en økonomisk Bevægelse, som man maaste vil støtte. Vil man det, og det saa vi nu at se, har man med det samme, antager jeg, slaaet Lovforslaget ihjel. Thi jeg tænker ikke, at den ærede Minister her sætter videre Pris paa at saa Lovforslaget med Mindretallets Væbning, og hvis det ærede Medlem fra Rjøge faar sin Vilje sat igennem, og altsaa Tiltrædelse af Berner-Konventionen for saa vidt bliver stemt ud af Forslaget, har jeg forstaaet paa den ærede Minister, at han ikke sætter nogen Pris paa Forslaget. Jeg tror nemlig, man nøjes dermed. Jeg har den Fornemmelse, at det Mindretal, som det ærede Medlem fra Kalundborg (A. Sørensen) repræsenterer, fremfører den Art mildere Retsforfølgning fremfor den mere skarpe Eksekution at stemme mod Overgangen til 3dje Behandling. Men saa er Lovforslaget dødt, saa bliver der tilbage kun en Kodifikation af gamle Bestemmelser og enkelte ny Bestemmelser, som ikke ere meget værd. Jeg ved ikke, hvorledes Tinget vil stemme, jeg vil blot anbefale det ærede Ting at vise det Heltmod, som vist er større end noget andet Heltmod, der hidtil er vist her i Tinget, ikke at se hen til de Blade, som udkomme i de Valgkredse, i hvilke ærede Medlemmer ere valgte.

Alberti: Det ærede Medlem fra Vangeland (Brandes) er formodentlig vant til at bruge lavtliggende Argumenter, siden han søger at tillægge andre saadanne, siden han søger at udfinde Bevæggrunde, der ikke fra nogen Side ere fremførte, som skulde være de virkelige Drevkræfter til den Holdning, som er indtaget i den Henseende af det ærede Medlem fra Kalundborg (A. Sørensen) og mig, og som forhaabentlig vil blive indtaget af mange ærede Medlemmer her i Salen. Jeg tror nu, at det ærede